

US of A 2010 - Ulfs Resedagbok

Lördag 4/9 – Vi flyger till Phoenix

Flyg CPH-Washington 8h.

En rullstolsguidad tur på flygplatsen tog oss igenom magnetscanning, passkontroll, in och utcheckning av bagage med förtur på alla stationer. Trots en trilskande officer så klarade vi oss till incheckningen i tid för trippen till Phoenix.

Nya 5 timmar i luften och fortfarande fullt dagsljus och så var vi framme. Nya äventyr, men till slut hade vi vår vår stora Dodge och styrde mot Aloft hotell. Kvällsmat på närbelägna Rubys Tuesday och sedan var det äntligen dags att hoppa i säng. Tärningarna får vänta tills nästa kväll på hotellet i Page.

Söndag 5/9 - Sedona National Park

Efter en tidig start med usel och dyr frukost i magen körde vi från Phoenix norrut på väg 17 genom landskap med mängder av vilda västern kaktusar, ja naturen skiftade sedan utseende flera ggr. Sedona National Park bjöd på fantastiska röda klippformationer. I Sedona stannade vi för en fika och lite längre norrut möte vi en oändligt lång

karavan med bilar och hojar på söndagsutflykt. För det mesta stod dom helt stilla utan möjlighet att vända. Säkert en 4-timmarsfärd innan det var dags att vända hemåt igen. Det är då man har nytta av sin cabbe.

Navajolandskapet bjöd på Mesas och Buttes.

Lunchen intog vi på en uteservering i Flagstaff, själv åt jag en "Stinkburger" med massor av vitlöksklyftor. Man påstod inte att jag doftade så illa, men nog satte det igång magen allt.

Livemusik av bra klass från ett band som just kommit hem från en längre turne. Flagstaff är också känt för alla sina passerande godståg. Det längsta vi såg hade 4 disellok och 103 vagnar efter sig. Så körde vi vidare på spikraka vägar med diverse Harley Davison-åk på vägen, stor mustasch, hårklut, hästsvans och t-shirt, ja det kändes mycket rätt för det här landet. Framme i Page och checkade vi in på Quality Inn, en bra utgångspunkt för Grand Canyon mm. Temperaturen är perfekt med 30 grader plus lite till.

Måndag 6/9 - 1:a maj och Labour Day

Idag far vi efter **frukost i Airzona** österut på 98:an för att sedan fortsätta på väg 160. En färd genom ytterligare helt otroliga landskap. Canyons, creeks (längsgående, nu uttorkade flodfåror utmejslade i klippgrunden), buttes (rättuppstående klippor med platt tak, från klippan och runt om är det nedrasat grus från årtusendens erosion), mesas (längsgående buttes i de mest varierande former).

Vi stannar för rådslag och kaffe med bulle i Kayenta. I fikahörnet med tre bord tar vi plats tillsammans med några Navajos. Shiprock ett av dagens delmål nådde vi vid lunchtid. Klippan är ett gigantiskt stenblock uppskjutet av en vulkan. "Katedralen" syntes milsvis från alla håll. **Lunch i New Mexico.**

Så for vi vidare mot Mesa Verde National Park. En slinga på ca 100 km tog oss till djupa canyons med gamla bosättningar från 1200-talet insprängda på bergs-sidorna. Den största (störst i USA), Cliff Palace såg vi från båda sidorna av dess Canyon. På hemvägen blev det **glass i Colorado** för att jaga vidare mot Four Corner, enda stället i USA där fyra stater möts: Utah, Colorado, New Mexico och Arizona. Besöket i Utah blev kort, vi fick helt enkelt nöja oss med **en klunk vatten i Utah**, då gränsen var stängd. Vid halv tio-tiden var det så äntligen dags för **en stek i Arizona** och Page.

Tisdag 7/9 - väl tilltagna Margeritas som fördrink

Bengt, Claes och Peter har åkt en tur till Antelope Valley, först med fyrhjulsdrevet fordon och sedan promenad i mjuk sand, inget för mig, så jag stannade på hotellet. Bilderna med dess många färgskiftningar på rosafärgade, släta sandstensväggar var fantastiska i både Peters och Bengts kameror. Så var det dags att titta på Glen Canyon Dam som

stänger av Lake Powels tillflöde till Colorado River. Dammen byggdes 1957. Floden skär djupa fåror i det röda berget. Färden gick sedan vidare till Navajo Bridge byggd 1927. Innan bron blev till fick man ta en omväg på 820 miles för att korsa floden. På bron såg vi på nära håll två kondorer vilade på en klipphylla. Från bron fick Bengt fantastiska bilder på den unga fågeln när den lämnade sin klipphylla och sedan tog ett varv runt oss. Antalet kondorer var nere i 10 st, innan man fångade in dem och födde upp fler i fångenskap. Pippin som fastnade på bild hade H4 på vingen och konstaterades vara född i det fria och 2 år gammal. Nu finns ett hundratal kondorer, varav 60 i Grand Canyon-området. Så åkte vi vidare uppåt igen längs Colorado och fick se floden nere från vattenytan vid Lees Ferry.

Här sjösätter man kanoter för vidare färd längs floden. På tillbakavägen stannade vi vid Hoursehoe Bend, ett ställe där man ser floden i sin djupa skåra och i hästskoform. Claes och jag vandrade inte ända fram men Peter och Bengts bilder blev jättebra. Nu undrade vi bara kan morgondagens tur till Grand Canyon verkligen bli bättre än det vi redan sett?

På kvällen blev det besök på en Mexikansk restaurang med väl tilltagna Margeritas som fördrink.

Onsdag 8/9 - Grand Canyon

Nja inte bättre kanske, men större, Big Canyon skulle man kunna säga, fast bilden jag senare köpte med solen på rätt ställe vittnar ju om varför den likväl kallas Grand Canyon.

Bästa utsikten över Grand Canyon fann vi längst österut i Desert View, här såg man långt åt alla håll med Colorado river längst ned i öster.

Kvällen avslutade vi på en italiensk restaurang – resans tveklöst kulinartiska bottennapp.

Torsdag 9/9 – mot Las Vegas

Färd mot Las Vegas.

Vi kör på nytt över Navajo Bridge. På vägen till Jacob Lake stannade vi till vid nedfallna stenbumlingar och lokala Navajoförsäljare med egengjorda smycken. En navajoindean hade slagit sig ned på stället för trettio år sedan då hennes bil inte orkade längre. Lunch åt vi på Jacob Lake Inn och världens dyraste glass med nötter i Hurricane. I Las Vegas lyckades vi direkt få ett 4-bädds rum på

strippen. Treasure Island med ett gigantskt hav av av banditer på bottenplanet och med 20-talet restauranger. Bengt och Peter prutade ned priset till drygt 300 USD för två nätter. Uppenbarligen tjänar man pengarna på något annat än rummen.

Fredag 10/9 - Las Vegas

En heldag i Las Vegas. Hallarna med sina spelautomater tar aldrig slut. De flesta har en blygsam insats på 1\$ och 10\$ som max vinst. En 6-timmarspromenad på strippen tog oss från Venedig till Paris, NY, Marocko mfl världsmetropoler. En gigantisk lossashimmel över Marocko var förvillande lik den äkta. På kvällen åt vi på en vietnamesik restuarang vid namn Puh.

Lördag 11/9 - Death Valley

Vi aktade oss noga för att upprepa gårdagens kakfrukost bestående av tre olika sorters wienerbröd, det ena sötare än det andra. Istället stannade vi på en McDonalds och testade deras variant av frukost. Inte alls så dumt, fast det nog räcker det med en gång. Vidare norrut mot Mojaveöknen och Death Valley, Zabriskie Point, Bad Water; 85 m under havsytan och 40 grader varmt, Devils Golf Course med sina saltkristaller, Artist Drive och Furnance Creek Range där vi lunchade. Furnance creek var centrum för en gammal borax-gruva.

Mineralen fraktades bort med mulspann om 20 mulor. Så klättrade vi över ett par bergskjedjor för att söka hotell i Bishop. Här fann vi en Whiskey Creek Restaurant med bra utsikt från terrassen över huvudgatan och förbipasserande HD's och trucks. Gula ribbons och flaggor på halv stång minde om Nine Eleven.

Söndag 12/9 - Devils Postpile – Mono Lake - Bodie State Historic Park - Yosemite

Nu har bilen klättrat en hel del i Sierra Nevada. Dagens första anhalt i Devils Postpile. Kristalliserad 100 000 år gammal lava har bildat 3-7 hörniga 18 m höga bergskristaller. Efter en lång vandring med guide nådde vi målet, inte helt enkelt för folket bakom rullstolen. Vår guide var både noggrann och entusiastisk och förklarade allt mycket ingående.

Nästa stop, Mono lake är en sjö med tre gånger så hög salthalt som världshavens. Vita

kristaller reser sig ett par meter

ovan vattenytan eftersom vattennivån sjunkit.

Och så äntligen dags för dagens höjdpunkt Bodie State Historic Park, USAs största spökstad som vittnar om guldgravartiden.

Allt har lämnats orört och här bjöds verkligen på många möjligheter till fotoklick.

Tillbaks igen och nu med Yosemite National Park som dagens

slutmål. Vi körde in genom den

östra porten för att söka vårt hotell längst i väster. Ett stopp

vid Olmsted Point bjöd på en

fantastisk vy över Half Dome. Kvällen avslutades med en utmärkt forell på restaurang The River och med raffel på rummet.

Måndag 13/9 – Mariposa Grove

Vi åker in vid västra infarten på El Portal road och kör söderut mot Mariposa Grove. Längs vägen såg vi vidunderliga bergsformationer med lodräta fall på mer än 1000 m. Stoppet vid Tunnel View bjöd på en fantastisk utsikt med El Capitán till vänster, Bridaveil Fall till höger och Half Dome rakt fram. Rundturen i Mariposa Grove bland 500 jättelika Sequoia -träd på 2-3000 år, 9 m breda och 75 m höga var en av höjdpunkterna. Ett nödvändigt om än sent lunchstopp på hemvägen med korv och bröd intogs på Wawona golf club. På hemvägen tog vi slingan ända upp till Mirror Lake. Yosemite Falls var dock utan vatten, annars är den sammanlagda fallhöjen i de övre och undre fallen 740 m, men då får man vara där på våren. På hotellet, Yosemite View Lodge såg vi tvättbjörnar och kollibris.

Tisdag 14/9 Napa Valley

Och så idag var det dags för Napa Valley med dess berömda vingårdar.

Lunch på Mimmis i Modesto.

Claes fick sitt glas på Opus One och alla bjöds vi på en guidad tur på Robert Mondavis vingård avslutad med en härlig vinprovning. En halvflaska är med i packningen.

Natthärbärge på Stevenson Manor Inn (Best Western) och god mat fann vi i Calistoga.

Onsdag 15/9 – US1 mot San Francisco

Efter en bra frukost med färsk frukt drog vi oss ut till kusten och Highway 1 norr om SF.

Första anhalt i Miller Park och Nicks Cove där vi åt Crab Cakes gjorda på krabbor fångade 500 m därifrån.

Så for vi vidare söderut på US1. I Bolinas Lagon såg vi sjölejon på nära håll och blev dessutom överflugna av örnar riktigt nära. Kaffe och kaka i Sausalito ett gammalt fiskeläge, norr om Golden Gate bron. Bron visade sig bara till hälften dold i dimma, kanske det mesta vi fick se av bron, bäst att passa på.

Vårt hotell, Best Western Tuscan Inn ligger i Fishermans Warf. En promenad till den berömda Pier 39, en gammal lastkaj från 1905, numera fylld av turistbutiker, gatumusikanter, karuseller mm. Härifrån hade vi också god utsikt mot Alcatraz. Middagen serverades på hotellets italienska restaurang.

Torsdag 16/9 - SFMOMA

Långsam betjäning vid hotellfrukosten, men när det väl var dags, så smakade det gott. Efter frukosten tog vi kabelspårvagnen uppför kullarna till Union Square. Vidare promenad tog oss till San Francisco Museum Of Modern Art, SFMOMA för ett grundligt besök i fem plan och med lunchen på dess gatuservering. En öl i China Town och besök på en bättre kinarestuarang, Empress of China med härlig utsikt från 6:e våningen över staden.

Återstod så bara en kvällspromenad hem till hotellet.

Fredag 17/9 - 2:a dagen i SF

I dag kom vi aldrig riktigt ur dimman, vimsade mest runt, åkte uppför backe och nedför backe och ändrade våra planer lite då och då. Men vi fick en jättefin lunch nära Alamo square, vi såg Lombard street, på kvällen åt vi gott på Little Italy och vi såg sälar, delfiner och en pelikan vid brofästet.

Lördag 18/9 - 3:e dagen i SF - Muir Red Wood forest

Dagens höjdpunkt var en färd till Muir Red Wood forest. Nästan en sakral upplevelse att vandra mellan de höga träden upp till 2000 år gamla. Hamburgare i Berkley.

Richmond Bridge. San Rafael Bridge.

Viktorianska hus och gator med avsats

vid varje tvärgata var också kul att uppleva. Också träffade vi fiskaren från Vietnam. I morgon, valdagen kör vi söderut längs kusten och hoppas på en tur utan dimma och ett bra val.

Söndag 19/9 – söderut på US1

Färden går söderut på US1 med stopp i Santa Cruz med fria volleybollplaner och Board Walk Amusement Park, Ocean Grove i Monterey där Peter äntligen fick sin brud, 17 Mile Drive med Pebble Beach och kaffe i Carmel by the sea. Natthärbärgat blev resans höjdpunkt för min del, ett Mobile Home omgivet av resliga 1000-åriga Redwoodträd i Fernwood Resort Campground.

Måndag 20/9 - sjöelefanter

Idag har vi kört längs kusten med dimma och sol i stor variation.

Jag har plåtat kollibris, turkey vultures (liknar en större örn i luften), sjöelefanter och så naturen förstås. Men något Hearst Castle blev det inte, dom hade inte tid för oss, så om vi kunde komma igen någon senare dag, så ...

Nu har vi tagit in på hotell nära flygplatsen och i morgon bär det av hemmåt efter 511 svenska mil "on the road".

Tisdag den 21/9 - Hemfärd

Hemfärd via Chicago och hemma på Kastrup det var vi dagen efter den 22:a.